

СТАРМАЛИ

ЛИСТ ЗА ЗБИЉАЊЕ ШАЛЕ.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — годишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве 10. — 5. — 2½ динара. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; главни сарадник Абуказем. Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду. — Рукописи се пишу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien IX. Porcelangasse 56.) — Претплата и све што се тиче администрације, штампарији А. Пајевића у Новом Саду.

КАКАВ ЈЕ ДАНАС ДАН.

Коло милих брата и милих сестрица,
Чини л' вам се небо данас друга лица?
Чини л' вам се сунце да друкчије сија,
Јаворова грана много зеленија?
Мириснији ваздух кроз зелено грање,
К'о да вам се нуди сам на уздисање.
Видите л' да поток данас друкче тече,
Да је друкча трава, да је друкче цвеће?
Видите ли тице како друкче лете;
К'о да с' мирис цвећа сам у венац плете.
Лахор канда веје душу сузе чисте —
Осећате л' данас, што још никад нисте?
У горици лишће к'о да друкче шушти —
Разумете л' Срби језик тај немушти?

То су српске виле, — то ј' близина њина;
Подигле се миле из својих пећина;
Над главом нам лећу летом невидовним
И рукама крећу кретом благословним.

Дошле су да виде нови станак мио
Што га ј' побрат њихов себи зажелио;
Да посвете ове јаворе и дубе
И гроб да пољубе.

Хај, наше се виле к нама ретко крећу.
Ретко нас облећу, —
Јер су ретки дани који српске сине
Овако једине.

За то, браћо мила, не кидајмо кола
Што се данас хвата на гробу сокола.
Засадимо овде слоге наше цвеће
И виле нас српске оставити неће, —
На потоку доле умиваће лице
На Бранкову гробу палиће кандилце;
А то ће кандилце као звезда сјати,
И српској ће слози нову светлост дати
— У најцрњој ноћи неће бити мрака —
И тада ће Бранку земља бити лака.

З-Ј. Ј.

Шетња по Новом Саду.

СЛIII.

Ми имамо до душе илустровано издање Бранкових песама, али много вештије, него што их је илустровао наш пријатељ Б. Радуловић, илуструју те исте песме други и друкчији вештади, као што су г. Тиса, г. Герман, г. Чеда и Стојан и т. д.

На пример кад нам сазову сабор, па нам кажу да можемо бирати по вољи патријара, а кад ми изаберемо, а они нам неког деветог наметну — зар то није илустрација Бранкове песме „Циц!“

„Чун се љуљну —
„Оде санак пусти!

А што се чун љуљнуо, то они ништа не ма-ре, нити се боје каквог кораблекрушенија.

А кад г. Герман с обзиром на брод нашег црквено-народног живота довлачи на тај брод све могуће ветрове, па ма и њега самог однели, зар није то јасна илустрација Бранкове песме „Туђин,“ у којој се каже:

„Ветре, вичем, јаче дувај,
Ма брод разнесао,
Вале море јаче грувај
Ма ме закопао!“

Или кад је Београдски министар финансије видео из далека г. Бонтува, па га пожелео да му дође, зар то није оно Бранково:

„Ој стазице, ој танана,
Донес' га меника!“

Или зар новосадска пијаца није највернија илустрација Бранкове песме „Ноћ па ноћ?“

Из те исте песме једну строфу је врло вешто илустровао пре неку годину и г. Трефор, који је уки-

нувши „Матицу“ словачку, пустио своје вртлоге и око чуна наше „Матице“ и нама је сами бог помогао, а та строфа гласи:

„Шикће вода око чуна
„Матица“ је веће туна,
Страшне стене и вртлози
Благои боже де помози!“

Песма „Сретан пастир“ такође је лепо илустрована, и то небројено пута. Да Бранко није мислио обичног, сиромашног пастира, то је очевидно, него каквог великог пастира, штоно веле архи! И само тако се даје разумети песма:

„Благо ми на виру,
Сретноме пастиру,
Амо стазе воде,
Моје амо оде,
Како с' која макне,
У срце ме такне,
Како ме погледи,
У срце увреди,
Још се смеју на ме,
Да срце помаме.“

И заиста су се многи и помамили!

Па сећате ли се оне песме:

„Кад сам лудо дете био
Жеља ми је била
Кад би боже уделио
Мени једна крила.“

Зар ту песму није најбоље илустровао Абердар који је уместо крила метнуо мидер, па одлетео са жељом, као што Бранко каже у песми:

„Да полетим па да снаге
Све напуним редом.“

Па и господа министри београдски већ и својим спољашњим изгледом илуструју многе Бранкове сти-

ПОДЛИСТАК.

En gros.

Црта из живота.

„Ја не могу више овде издржати; једни ме зову Швабицом, други Мађарицом, — па кад смо Швабе и Мађари, а ми хајдемо у Швапску или Мађарску, од куда смо и дошли!“ рече учитељка Катица своје мужу Аци, учитељу Михајловачком близу Смедерева.

„Па шта нам фали овде?“ одговори јој Аца. „Ето заклали смо два дебела крмчета; накували смо пекмеза од шљива, грозђа, маста, јагода; обесили смо дванаест евењака, — ни суве рибе нећемо бити жељни; једном речи спремили смо се за зимицу како бог заповеда, — па шта би ти још хтела?“

„То се све може и с оне стране Саве појести; само ја теби кажем, да ја више овде остати не могу; умрећу од туге за својом родбином и другарицама, — јеси ли ме разумео!“ беше катичин увек један те исти одговор.

Аци је већ додијао тај свакидашњи уздисај своје жене; не могаше му се на ино; него поче да пакује оно мало амбуља, себе и своју госпођу учитељку, свиње, т. ј. њихово месо, које још беше у саламури, пекмез и т. д. и т. д. да пређу у Нови Сад.

Ваља знати да је Катица своје мужу донела 800 фр. готових новаца. Тиме су, још у Н Саду накуповали разно

покућство, које су собом понели у Србију, — јер им се чинило срамота, ако не буду пристojно ајрихтовани.

Тако обично раде млади женици: почињу свој брачни живот са трошком, у место да га почну са штедњом. Младост мисли да је слађе залагај леба на политираном столу, на порцеланским тањирима, са сребрним једиљем (нож, виљушка, кашика) него печен ђурак или савијача са младим сиром на белом столу или на клупици испод дуда, са дрвеном кашиком и бербанском бритвицом.

Јаој, а шта ми је вајде од те целе луде параде, кад ми црева крче! На што ми чачкалице у сребрној кутији на столу, кад немам шта њима чачкати.

Наш је Аца оставио приличан новац столару Д — у за намештај, који није он правио ма да се хвалио да га сам прави.

А већ красан ми је тај куповни намештај. Од кревета може кроз пола године слободно разбој правити. Одмах кроз месец дана гори је од рибарске барке, тако је пун руна, тако су силни чворови из њега поиспадали.

Од свега намештаја најбоље су столице, јер оне тек доцније нешто вреде. Кроз кратко време добију право седиште, т. ј. прилагоде се постојећим (или управо поседећим) околностима. А за два месеца, онда се већ у случају потребе могу употребити и као сталац за децу.

Даклем наши младенци као што рекох, спаковаше, па хајд преко „у Швапску.“

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

хове, тако н. пр. на примедбе опозиционих листова, где им се примећује, да је срамота и злочинца мучки убити, и по Бонтуовом фасону жељезнице градити, сваки од њих вели:

Ја нит лица кријем
Нити суза лијем
Већ с' ето ослевам . . .“

И данашње стање у Србији добро илуструје Бранка, на пример онај натпис му:

Ал ваљане ми имамо главе,
Штега само, што су нам без главе.“

Не могу овако на брзу руку и кад ми слагачки шегрт сваких пет минута девет пута по рукопис долази, да извадим све згодне илустрације, али то није ни нужно, узмите само песме Бранкове и сравните са данашњим догађајима у Европи и у Мађарској, па ћете наћи сијасет згодних илустрација у дивот-издању: Тиса Еслар, дефраудације, Германијаде, Стојанијаде, (и друге јаде), а шат и ја кадгод доспем, да у озбиљвијем облику изнесем и истакнем хумор и сатиру у Бранковим песмама, јер тога је у њима пуно и здраво.

Аб.

У Ш Т И П Ц И.

△ Дописник „Заставе“ из Земунa приповеда, како се поп Никола хвали и размеће, да ће све „онако бити, како он (т. ј. поп Никола), Герман и Тиса хоће“. Дакле они су онда сви тројица једнаки. Док још мало боље остаре, те буду већ деде, моћи ће се за њих рећи: „Три деде, сва три једнака!“

— Земунски г. Јанаћ рукује с општинским нов-

Бадава је поп Милош давао Аци два дана орања на ужитак само да остане; бадава му је газда Петар вудио дукат месечно само да не иде. Аца као ваљан муж и господар своје жене морао је жену своју послушати и носити skut за њом у Нови Сад.

Нећу вам досађивати са описивањем паковања. Није требе да вам причам, како су лонци, шерпење, тањире, чиније, чаше, — шест великих шоља за белу а шест мањих за црну каву, и прочаја, плевом ватирани и у дрвени сандук послани.

На што да вам преповедам, да су јастуци, дуње, чаршави башка у другоме сандуку места добили, — и да је прописано велико огледало, од којег Аци оквир (који је, узгред буди речено, настављен) и данас вечнога васпомињања ради и данас на тавану чува, — да је, велим, огледало то у сред јастука у савијену дуњу метнуто, да се не разбије — —

Па ипак се разбило. Али поред свега тога оно можда и данас чини своју службу, јер Аца је парчад од њега поклопио једном ћурчији, да их умеће на леђа кокусима за паорске момке. Можда се и данас која цура на којем од отих парчади огледа, плазећи свој мали језичић на носиоца огледалова.

Ово о соби сам само за то наговестио, јер знам да нису сви моји читаоци учитељи, који сваке друге године мењају место; нису ни сиромашни новији свештеници, који

цем, под контролом г. Јанаћа, па онда подноси рачуне г. Јанаћу, а ревизију води г. Јанаћ и издаје апсолуторију, коју потписује г. Јанаћ, и г. Јанаћ изражује своје највеће задовољство са вирчафтом г. Јанаћа. (Какав је опет ово спанаћ Прим. земунског црквењака).

+ „Турски Народ“ никад не каже „Турска држава“, него „Отоманска порта“, а то је с тога, што је порта нешто око цркве, а ми знамо, да се он за Отманску цркву јако заузима.

○ У оном дерном стечају за учитеља општине Печанске, забрањују општинари учитељу продавати свиње“. А што се ти општинари тога тако јако боје?

Д У истом стечају, забрањује се учитељу да „не уједа руку, која му је леба дала.“ — Дакле иначе сме уједати, па зар и на овој врућини?

● Чивутски новинари тако су услед Тиса-Есларског процеса постали нервозни, да се боје не само живих Срба, него и мртвих костију, те од преноса Бранкових костију тако завиру.

§ Ради уређења стања Чангова мађарских одређен је за комесара г. Громон Дезидерије. Канда ће и то уређење бити само *prim Desiderium!* (пуста жеља.)

† Уредници „Видела“ чувши да је француска влада наредила, да се и писма, што из Египта до-

не имајући своје куће, морају по два и три пута преко године да покушају овај цигански занат; а нису ни стари граничарски официри, који су се целога свога века сељакали, док нису једаред за свагда насели.

Код наших старих граничарских официра сеоба беше прешла већ у крв, тако, да ако кроз годину дана не бијаше сеобе, деца су премештала намештај из једне собе у другу.

Сеоба је као и друга страст, — прилепчива је. Ја знам једну официрску кћер, која се удала за попа. А то је највећи контраст, јер официрски параграф каже: „уби,“ а поповски „не уби!“ — Официр се сели сваки час, а поп, који има своју кућу или општински стан никад. Даклем та официрска кћи удала се за попа од оне врсте, који се не селе. Али страст селења ушла је још из малена њој у крв, па то је она и своје мужу као приде на мираз донела, па је то прешло и на њеног мужа попа, тако, да ни овај никад мира нема.

Ако је све у своје реду, а собни намештај скоро је пренашан, то се онда собе морају прекрајати, т. ј. дозове се зидар те од собе прави кујну, а од кујне собу; канцеларија с једнога краја куће мора ићи на други. Само би још ваљало од подрума направити таван, а од тавана подрум, па би све било добро — но то већ не иде, за то се чешће од салона прави подрум; бар изгледа као неки „депот,“ пун чаша и флаша, бокала, ладјоница, бечака, сла-

Али можда су те молбенице писане симпатичним мастилом, које чим се напише, тако га и нестане. И онда ће г. Калаји имати право, кад буде трубио о многим симпатијама, које његовим намерама иду на сусрет. —

„Напредњаци“ сада праве план за неку г о р њ у к у љ у, где би се господа Лордови могли попети чак на таван, тако да их ни са чакљама не можеш доле свући. (А подруме и лагуме оставили би радо са свим народу и опозицији).

Ђира. Зашто се „Турски Марод“ тако погански закукао против Бранка и против вредности његове поезије?

Спира. Мани га молим те, — немој кварити хармонију данашњег дана, споменом таквих виткова. Туре се збунило и устравило, — види да мртви устају, па мисли да је заиста дошао страшни суд, који ће га набости ђаволу на рог. — Та он ни досада није знао шта говори, а сада, у тој страви, дошао је до врхунца свога грозничавог бунцања.

Спира. Па то су његове гесе требале бар данас да га вежу, — да се не би ко други смиловао и крв му пустио.

Ђира. Зашто „Пешти Нагло“ назива Бранка песником 48. године. — Кад се зна да је Бранко због болести своје онда најмање певао?

Спира. Тиме нас „П. Н.“ хоће само да потсети на Чичу, који је заиста био песник 48. године, чије су песме тако трогателне биле, да су многе до плача довеле. — Ми смо хтели да бацимо копрену на 48. годину, — али кад нас већ из Пеште напомињу, онда треба и Чичине кости скоро да пренесемо на Стражилово, које је сам подигао у шајкашком батаљону.

Ђука. Јес ли читао у „Застави“, како је неки немачки лекар казао дру Емилијану пл. Радићу, да је његов (Радићев) мозак тежак 15 фуната?

Ђука. Та да му је мозак тежак, то сам знао, само нисам баш знао колико.

Ђука. Како би ти мени казао пола српски, а пола немачки, шта је тај славни Јанаћ, врховни надзиратељ свију европских школа?

Ђука. То ће да буде нека загонетка.

Ђука. Па д д реши!

Ђука. Ја мислим он је брашнар!

Ђука. Какве је мере предузео земунски магистрат ради колере?

Ђука. Да дезинфицира Јанаћа.

Аб.

Стари натписи.

1. AVGVSTE. SVPER. OX. O. NEMO. GV. I. ESTI.

2. CIGARA. DOVARA.

3. DICO. TIBI. RES. ANACAS. ORA. SI.

4. OR. TACITVS. SVB. ILLI. ITAQVE. VOLO. VEDO. TERRA. LI.

5. SI. ROMA. RADICE. NAS. EO.

6. AN. AMERICA. ISI. E.

Решења старих натписа у бр. 17.

1. Кају се што су пили.
2. Сало дебелога јера.
3. Жено, понеси амрел биће кише.
4. Терај тога са кревета на леги ти.
5. Ти ме ода на суду.
6. Мене ни у сватове ниси позвала.
7. Ју, ните Рахила! Дед и детету мало.
8. У риту су свињи најели се жира.
9. О види, уз нас овци пасу.
10. Троја кола иду с вашара.

Проклете муве.

У гостионици ручало је више гостију; а муве су км страшно досађивале.

„Проклете муве!“ рече један шаљивчина, па се окрену крчмару заповедајући гласом: „Јесте ли чули, подајте и тим вашим мувама што год јести, — не би ли једаред имали мира од њих.“

Гостионичар је био и сам од шаљиве феле, зато је и био брз на одговору. Он сасвим озбиљно рече: „Драге воље! Сад ћу ја за њих поставити за другим столом и донећу им ручак, изволите им само заповедити, нека међу тим седну.“

Т—к.

А где је Анђелић?

А где је Анђелић? запитаће можда когод не из чежње за њим, већ тек онако, да чује шта се може на то одговорити.

Е мој брајко, док се Србадија скупља око Бранкова гроба, Анђелић је огрнуо ћурдију па парадира у „Бомби.“ — Даклем не треба ми да га мењемо у топ, кад га чивутарија меће у „Бомбу“.

Јесте, — Анђелићеву слику баш је сад донео бечки шаљиви лист „Бомба“ у своме 28 броју — и

то на првој страни, као што тако дичном мужу и девојкује.

А какав је лист та „Бомба“, — да ли се слаже са достојанственошћу српскога прелата?

Ако хоћете да знате какав је то лист, у коме парадира Његова Наименованост, онда узмите тај исти 28. број, па ћете тако знати колико је куцнуло. У томе броју први је виц: озбиљна слика „српског патријара“, — а последњи је виц ево овај:

Нацртана су два Мађара, како гледе луфтбалон Виндобону. Један Мађар чуди се, како се тај балон у Пешти лепо пење, а у Бечу је увек имао малера. На то му други Пештанац одговара: то није никакво чудо; знаш да смо и ми увек бољи штајгери кад смо на страни него код куће.

— Ето вам, тако изгледају листови, који славе Анђелића.

Верни слуга — ала је сачувао.

Овдашња три брата земљеделца у овдашњем ригу близу Тисе вршили су прошавстог лета репицу, а непица је била једног Чивутина, и тај намести ишпата опет Чивутина, који је имао на све да пази, да се што неукраде, та три србина брата нису могли никако од Чиве што репице на страну склонити, а исти чива увек ма зашто псовао рацког свеца, а и друго — кад већ нису никако могли да време уграбу да што репице као склоне, а они се договоре да истог Ишпаца чиву вежу у џак и да га однесу на кола и у Тису баце, кад је опет једном почео чива псовати, а они га увате и у џак туре и баце накола, и ошину коње и ајд' с' њиме око коморе терај, и све донде док нису мислили да су већ код Тисе дошли, скину Чиву који је све досад јаукао и молио доле на један мали јарак. Е ајд сад да га бацимо у Тису један ће нато рећи, немојмо га бацити у Тису дага на душу узмемо него метнимога овде на бајир, па нек се сам скотрља у тису. Чива кад у џаку чуо како га мећу и шта може бити ако се макне, то је одма миран био и ови ошину коње и ајде опет око камаре; између тога док су два брата са чивом се забављали трећи брат са женама мету на страну и сакрију 6. џака репице, кад је све у реду било оду опет па чиву метну на кола и ајд с' њиме опет око коморе и кад доспу на место одрешу џак и Чиву изваде напоље и веду да се с' њиме шалили и уверили Чиву даје само шала била — ал се Чива ипак тужио његовом Господару —

Ставко.

Народна приповека.

(из Хрватске).

Један старац имађаше једног сина дорасла за женидбу. Тај његов син већ је био заволео једну ни одвећ лепу ни богату а иначе врло добру девојку е ту је мислио узети кашње себи за жену. Његов отац пако изабрао си је за снаху неку особито лепу и вр-

ло богату девојку али по добру девојку (мајчину мазу.)

Једно вече поче старац сину си фалити ону коју је он изабрао и рече, да ће као идућу вечер ићи на огледе. Син се је овоме противио и отворено износио мане ове а врлине оне девојке, но кад се није могао одупрети оцу тад рече: „Добро ја ћу је узети и ја ћу се с њом добро слагати јер сам ја благо само не знам шта ће с вама двома бити, ти нага она прзница?“

То било па прошло. Жељена старцу снашица доведена је већ одавна, са сином се добро слаже а са старим недај бог горе. Снаха је сваки дан измишљала нове јаде за старог. Бог им даде једног синчића. Кад је дете на ноге ступило увек је било уз оца.

Жени паде једаред на ум нов један начин чиме ће старог да једи, за то рече своме човеку да оде у поток па да усече један јошић и да направи од њега валов (копањ) из чега ће старцу давати јести. Човек то није хтео ни чути; након придике женине молбе, баца секиру на раме а сина узе за руку па хајд. Кад су дошли у шуму запита син оца; „Оче, шта ћеш ти сећи у шуми?“ Отац му одговори: „Морам усећи један јошић да направим валов из чега ће твој дед јести.“ Тако су ишли даље и дођоше до потока крај кога беше више мањих и већих јошића, тад ће дете обухвативши весело један танак јошић, рећи: Овај је баш згодан за валов.“ „Ћути богати,“ одговори отац та то је још танко.“ Није није рече дете док ја нарастем а ти док остариш бити ће у прав. Кад то чу овај што му дете говори баца секиру на раме а сина за руку па се врати кући. Код куће добро избије жену да се више није сећала како ће да једи горонадног свекра.

Пакрац на николдан 1877.

Димитрије Кутузов.

Са испита.

Учитељ: Где је метуо Бог Адама после пошто га је створио? Ученица: Бог је Адама метуо у рај са његовом женом Евом, коју му је Бог забранио да једе.

М. Т.

Из школе.

Учитељ диктира ђацима „Оче наш.“ Између осталог примјећује им, да праве тачке и запете, велећи, да је то врло нужно због читања. Пошто је учитељ свршио диктирање, занска од појединих да види како су писали. Један му ђак поднесе овако написано. „Оче наш? „Оче наш запета, који си на небу и на земљи, запета, и т. д. — — М. Т.

Учитељ: Кад је бијо Потоп.? Ученик. Потоп је бијо 1678 пре створења света.

М. Т.

Одговори уредништва.

„Искушење.“ По почетку мислили смо да ће једрији бити, — али се преварисмо. Изгледа, као да сте писала без плана и замисли, нек се приповетка ниже како сама хоће. Ако не замерате, препоручујемо вам за други пут добро у напред промишљен план, неку цел и намеру, марљивију израду, па ће бити бољег успеха.

„Отворена врата.“ Већ и због самог рогобатног језика нисмо цело ни прочитали.

Ж. А. Ж. У овој форми, тако силом развучено, — не можемо употребити. Али кад би се прерадило и много изоставило ипак не би било на одмет.

Новије књиге и листови.

које уредништво добија у замену.

Отаџбина. Ванредна свеска. Садржина првих педесет свезака, уређена хронолошки по струкама и по писцима. Власник и уредник Владан Ђорђевић. У Београду у краљ. српск. држ. штампарија 1883.

Српкиња. Поучан и забаван лист за наше женскиње. Излази у Панчеву двапут месечно; годишња цена 3. фр. Издаје и уређује Јов. Поповић. Штампарија Бека и Косанића.

(Овај лист морао је неко време застати а сада опет редовно излази, досада смо добили 10 бројева).

Lužica Mesečnik за zabavu а povučenje. Zhromadny organ serbskich tovarstwow. Уредник Dr. Ernst Мика. Излази у Будинину. Годишња цена 1 фр. 75.

„НЕВЕН“

Чика Јовин лист

доноси у своме дванајетом броју за 1883. ове чланке: 1. Спасовска црква у Москви 2. Златан кавез, весела игра у I. чину превео Владан пл. Војновић 3. Нешто о небу и звездама 4. Овејана зрна 5. Из живота малога Симе Боба (са 20 слика свршетак) 6. Магарац и коњ 7. Животопис пољског миша (са 5 слика) Милан Хаџи Ристић 8. Школски одмор (песма) од Стојка 9. Баба Дора (песма са сликом) од Чика Јове 10. Врачар 11. Даштања 12. Чика Јовина пошта 13. Новије књиге 14. Позив на претплату.

Рукописи и све што се тиче уредништва, шаље се на адресу: Dr. Jov. Jovanović Wien, IX. Porcellangasse N 56. — „Невен“ чика Јовин лист, излази двапут месечно на читавом табаку Цена је за Аустро-Угарску на читаву годину 4 ф., на пола године 2 ф. За Србију и Црну гору и остале крајеве 10 дин или 5 ф. у банкама на читаву годину, односно 5 динара или 2 фор. 50 новч. на пола године, и шиље се на адресу: Штампарије А. ПАЈЕВИЋА у Н. Саду.

СЛИКА БРАНКА РАДИЧЕВИЋА

је готова и разаслата свима предплатницима и књижарама које су се до сада за продају пријавиле.

Цена слици остаје и за даље 1. ф.

Уједно јављам свима српским књижарама које би хтеле да слику Бранкову на продају имају, да се непосредно на мене обрате.

Условија су ова за готово, per nahname дајем ^{25/100} ₁₀₀ напротив у комисију ^{25/100}

С поштовањем П. Аничћ.

Schletter str. N. 12. у Лајпцигу.

Пред судом

Судија. Ви сте убили вашу жену то је доказано. Зашто сте то урадили?

Кривац. Е мој господине, — да ви само знате каква је то жена била, — та та је била гора него аспида василиска. Нисам могао више да је трпим, — наишло ми црно на очи, па сам је убио.

Судија. А зашто се нисте развенчали од ње, кад је тако рђава била?

Кривац. О бог с вама, господине, а како би се ја развенчао од ње, кад сам се пред олтаром заклео, да је никад нећу оставити.

На катихизацији.

Катихета. Даклем бог је шест дана стварао свет; а шта је радио седми дан?

Ђак. Није радио ништа.

Катихета. Магарче један, — ни то не знаш. Седми дан се одмарао.

У дућану.

Дајте ми за двадесет новчића брашна и осамдесет новчића натраг. Форинту ће вам отац сутра послати.

Тестамент.

Један каматник разболе се и виде да ће умрети. Дозове нотара да прави тестаменту. Том приликом сети се он бога, те запита нота^{ра}: могу ли душу своју богу оставити?

„Можете“, одговори му нотар, „али на томе добру има врло много интабулације, — па не верујме да ће то наследство бог примити.“

Нека се разјасни.

На пароброду упусти се неки богат банкар са једним ђаком у разговор (пре тога се нису никад познавали, али дуго време уме да приближи људе и најразличнијих начела). — Реч по реч и они се спорекају, јер ђак није хтео да одобрава све^{га} што је банкар тврдио. И за то му банкар наједаред рече: Јесте ли чули пријатељу, ви сте — магарац!

Ђак га на то са свим хладнокрвно запита: Молим вас само још нешто да ми разјасните: јесам ли ја за то пријатељ ваш што сам магарац, — или сам за то магарац, што сам ваш пријатељ.

Књижевни огласи

Изишла је књига

ДЕЛА
ЂУРЕ ЈАКШИЋА

књига VIII

ДРАМЕ

Цена је и овој књизи динар и по.

Од I до VIII књиге могу се добити још све књиге:

Штампа се и IX књига и скоро ће бити готова.

Претплата нека се шаље књижарници Велимира Валожића у Београду.

ШТАМПАРИЈА А. ПАЈЕВИЋА У НОВОМЕ САДУ

ПРОДАЈЕ СА СВОГА СТОВАРИШТА:

Књиге за школу:

Буквар са сликама за срп. осн. школе од Дра Ђ. Натошевића гл. школ. референта, ново издање	16 н.
Упутство уз буквар за основне школе . . .	10 "
Црвено-словенски буквар са читанком од Дра Ђ. Натошевића гл. школ. реф. ново издање,	16 "
Читанка за други разред српске основне школе од Дра Ђ. Натошевића гл. школ. реф. . .	24 "
Рачунски примери за учен. 3 њег раз. ос. шк.	8 н.
" " " " 4-ог " " "	8 "
" " " " 5-ог " " "	10 "
" " " " 6-ог " " "	8 "
Зоологија за учитељ. и више девојачке школе израдио Владан Арсенијевић, проф. учитељске школе у Карловцу, цена	80 "
Велина катавасија	1— "
Мала катавасија	20 "
Ђимнастичке игре са сликама Део I.	1— "
Одабране народне песме за учење на изуџт у срп. основ. школама, друго издање . . .	10 "
Дисциплинарна правила за учитеље срп. осн. новних школа	10 "
Наставни план за срп. нар. учитеље	20 "
Нове метарске мере	10 "

Ко поручи на више ових књига за готов новац или уз поштарско поузеће (per Nachname), добија 15—20, а код неких од ових књига 40% рабат.

Штампарија А. Пајевића

у Новом Саду.

I-во ц. к. овер. дунавско — паробродно — друштво

РЕД ШЛОВИДБЕ.

пошт. лађа

од 3. (15.)

до даље

почињући

Марта

наредбе.

У ЗЕМУН: уторником, средом, петком, суботом и недељом после $\frac{1}{2}$ сати п. п.У ТИТЕЛ: средом и недељом после $\frac{1}{2}$ сати п. п.У ОРШАВУ и ГАЛАЦ: средом, петком и недељом после $\frac{1}{2}$ сати п. п.У БУДИМПЕШТУ: понедељником, средом, четвртком, суботом и недељом у $\frac{1}{2}$ сати пр. п.

ОТПРАВНИШТВО.

ОГЛАСИ.

ПОЗИВ.

Потписана штампарија као накладник најраспрострањенијег српског календара

„ОРЛА“

узима себи слободу учтиво позвати п. н. трговце и обртнике за анонсовање у истоме календару за год. 1884.

Укусно израђене огласе рачунамо:

Једну целу страну	фор. 24.—
" $\frac{1}{2}$ "	" 12.—
" $\frac{1}{8}$ "	" 8.—
" $\frac{1}{4}$ "	" 6.—
" $\frac{2}{8}$ "	" 4.—
" $\frac{1}{16}$ "	" 2.—

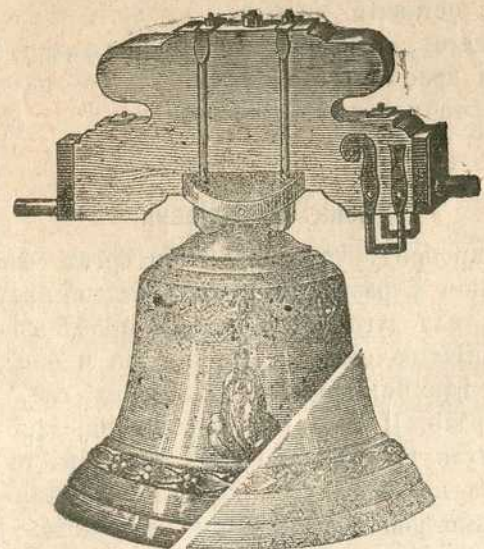
Огласе са страних језика преводимо бесплатно.

„Орао“ се штампа и распродаје у 15.000 примерака, и по томе смемо рећи да је ово у српству најјефтинији начин оглашавања.

У Новом Саду месеца јуна 1883.

Штампарија А. Пајевића.

ЗВОНА

по најновијој и старој системи, са гвозденим и дрвеним крунама,

хармонички ушеште, а у најфинијег металне којељиван металом

израђује ливница 3—12

ЂОРЂА БОТЕ СИНОВА У ВРШЦУ.